

Szepesi Attila

Kópédalok

Tengertánc

(egy Csokonai-motívumra)

*Faros Maris, bögyös Boris,
minden nap
szökj a táncba Terus te is,
hap, hap, hap.*

*Pörge kóró, fürge Dorkó,
minden nap
hív a kerge muzsikaszó,
hap, hap, hap.*

*Zenebona, hetyke táncszó
minden nap
megigéző? leigázó?
hap, hap, hap.*

*Csípőd riszáld, csöcsöd rázzad
minden nap,
így is, úgy is figurázzad,
hap, hap, hap.*

*Ropjad te is, lottyadt kurva
minden nap,
egykor tündér, ma boszorka,
hap, hap, hap.*

*Pihés öled forró katlan
minden nap,
ne maradjon meggyakatlan,
hap, hap, hap.*

*Nézd a bögyös-faros Dorkót:
minden nap
megfúrják, akár a hordót,
hap, hap, hap.*

Don Juan a pokolban

*Aláhullott a helyke
hidalgó, Don Juan
a kénköves pokolba
ezer kaland után.*

*Zuhant csak, karját-lábát
szertehányva a kürtön,
mely szűk volt és sötét,
akár valami börtön,*

*csupa füst, csupa pernye,
árnyék-borzolta mély,
ahol csak jajszó hallik
s borong az örök éj.*

*Leért végül egy fényes
világító terembe,
nem ahogy hitte volna,
valami szűk verembe.*

*Körül fényárban úszott
a büszke palota,
és harsogott is benne
vidám táncmuzsika.*

*Sehol tüzes kemence,
kormos-fekete zug –
ekkor elébe toppant
s vigyorgott Belzebub.*

*– Hát megjöttél, te híres,
te bős pinapecér,
bezzeg most vezekelhetsz
rusnya vétkeidért.*

*Valaha számolatlan
döntögetted a nőket,
egy-két bók, aztán gyorsan
meg is búboltad őket.*

*Kornyadoztak szegénykéik,
búsultak leigázva,
s hogy cserbenhagytad őket,
zokogtak megalázva...*

*Don Juan ámult-bámult,
körötte csábos lánykák:
táncukkal megigézték,
bő tomporuk riszálták.*

*Volt köztük szőke, barna,
ölét csöpp pihe lepte,
ringott huncut-kacéran
igéző körte-melle.*

*Mormolta a hidalgó:
– Nincs itten semmi vész,
akad itt tenger kanca,
folyton tárulni kész.*

*Akad pipiske vénlány,
ki bús csődört keres,
és gyakatlan fehérnép,
ki táncra sose rest,*

*akad papok cselédje,
és örök nászra-friss
bőfarú kofaasszony,
s félénk szüzecke is.*

*Akad bohó hercegnő,
ki vágyik tilos útra,
s a beléje-meredt
csődört sohase unja,*

*és pöszögő menyecske,
meg szende fruska is,
pipiskedő apáca,
de öblös kurva is.*

*Belzebub kacagott,
és vidoran hadarta:
látom, kedved a régi,
de csalódsz majd, te balga.*

*Van itt menyecske száz is,
nagyvérű víg cseléd,
ki tomporát riszálván
tüzesen lép eléd.*

*De nincs fegyvered többé,
hív bár zárda szüze,
belül hiába mardos
a vágy pokol tüze.*

*Cafka hiába csábít,
csitri hiába vár –
a dárdád soha többé
nem nyúlik égre már.*

Törökfürdő

(Változat egy Ingres-képre)

*Pucér lányok hevernek
a zuhanyrózsa mellett,
veresre gyúlt ajakkal,
leomló szöghajakkal.*

*Élveteg, puha macskák,
huncut szemükben vadság –
indázó, dús karokkal
és puha tomporokkal*

*elnyúlnak, álmodoznak,
forró ölük pihéje
és ringatózó mellük
vén kant is megigézne.*

*Rajtuk smaragd nyakékek,
kösöntyűk, türkiz-kékek,
kis asztalkán szelencék,
bennük bódító kencék.*

*Ahogy sorra kinyílnak,
kering vadrózsa-illat:
ánizs, ámbra meg kámfor
a messzi Núbiából.*

*Hunyt szemmel édelegnek
a zuhanyrózsa mellett,
hajfürtök lezuhognak,
megrezdülnek a mellek.*

Eunuch őrzi őket,
az öle sebhelyes,
rest rég a nászi táncra,
unottan körbeles:

elnyúló puha taggal
mennyi pihegő angyal,
vagy ördögszotyka inkább:
lábaik forró indák.

Kikandikál a nyelvük,
meglódul nászi kedvük...
Lesik karok gubancát
csitrik közt ordas kancák:

némelyik azt se érti,
hogyan asszony-e vagy férfi.
Körötte puha rések,
huncut bondor-pihések.

Egyikük ujja nyíló
lyányka ölébe sikló,
hol puha szőr-gubancban
mередez már a csikló.

Karjaik dús liánok,
sorra összefonódnak,
villogó szemű cafkák
kerek tomporra forrnak.

A kis szüzike testét
gyöngyöző cseppek lepték,
a roppant némben nézi,
nyelve ölet becézi.

Illeti forró kéjjel,
nemtelen szenvedéllyel,
a csöpp lány megbolondul
hányja magát, dorombol.

Dús öl téved ölére,
a kifeslő bibére,
simogatja a bársony
rest, hogy majd beleszántson.

*A fáklyák fellobognak,
a fürdő csupa zsongás,
csupa mámoros sóhaj,
kacagás meg sikongás.*

*Párjával összenőve
piheg egy bögyös szőke:
oldalt egy luonya veszteg
nyelvét kiöltve reszket.*